

1956

רשומות

קובץ התקנות

9 באוגוסט 1956

627

ב' באלול תשט"ז

עמוד

1122	•	תקנות שירות המדינה (גימלאות) (ערעור בפני בית המשפט המחוזי), תשט"ז—1956
1124	•	תקנות בית המשפט (אגרות) (מס' 2) (תיקון מס' 4), תשט"ז—1956
1124	•	תקנות הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה (שווי מוגדל של נכסים), תשט"ז—1956
1125	•	תקנות ירב המגן (הצהרה על הכנסה בשנת 1953), תשט"ז—1956
1125	•	תקנות ירב המגן (מכוניות פרטיות), תשט"ז—1956
1126	•	תקנות תוצרת בהמות (אימפורט ואכספורט) (תיקון), תשט"ז—1956
1126	•	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 3), תשט"ז—1956
1127	•	צו תעריף המכס והפטור (מס' 31), תשט"ז—1956
	•	אכרזות מילווה חובה (שווי של חדר שאינו משמש חנות) (ירושלים) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956
1127	•	אכרזות מילווה חובה (שווי של חדר שאינו משמש חנות) (תל אביב-יפו) (תיקון מס' 3), תשט"ז—1956
1128	•	אכרזות מילווה חובה (שווי של חדר שאינו משמש חנות) (נתניה) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956
1129	•	מדור לשלטון מקומי

מדור לשלטון מקומי

1129	•	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 9), תשט"ז—1956
1130	•	חוק עזר לטבריה (ניקוי בורות שופכין וביבים), תשט"ז—1956
1131	•	חוק עזר למגדיאל (אספקת מים), תשט"ז—1956

חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו — 1955

תקנות בדבר סדרי הגשת ערעור על החלטת ועדת הערעור וסדרי הדין בו

בתוקף סמכותי לפי סעיף 37 (ג) לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955, י.
סעיף 22 לפקודת בתי המשפט, 1940, סעיף 19 לפקודת הרשמים, 1936, וסעיף 10 (א)
לפקודת בתי המשפט (הוראות מעבר), תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. ערעור על החלטת ועדת ערעור שניתנה לפי סעיף 36 לחוק (להלן — הערעור) יש
להגיש לבית המשפט המחוזי בירושלים (להלן — בית המשפט).

המקום
להגשת ערעור

2. הערעור יהיה בכחב ויוגש למשרד הרישום של בית המשפט.

אופן ההגשה

3. כתב הערעור יוגש בחמישה העתקים, ויחתם ביד המערער או בא כוחו ויפורט בו:
(1) שמו ומענו של המערער;

פרטי כתב
הערעור

(2) שמו ומענו של המשיב;

(3) התאריך שבו הגיעה למערער החלטת ועדת הערעור;

(4) המספר הסידורי של חיק ועדת הערעור;

(5) השאלה המשפטית שבה מערערים על ההחלטה;

(6) הסעד המבוקש.

4. לכתב הערעור יצורפו שלושה העתקים מהחלטת ועדת הערעור.

צירוף העתקי
ההחלטה

5. (א) מקום שהמערער הוא התובע, יצוין הממונה בכתב הערעור כמשיב.

ציון המשיב

(ב) מקום שהמערער הוא הממונה, יצוין התובע בכתב הערעור כמשיב.

6. (א) העתק מכתב הערעור, בציון יום הגשתו, יוחזר על ידי משרד הרישום למגיש
הערעור.

מסירת העתק

(ב) העתק אחד מכתב הערעור עם המצורף אליו יימסר לפרקליט המחוז, ואחד
לממונה — אם המערער הוא התובע, ואם המערער הוא הממונה, יימסר העתק לתובע.

7. (א) המשיב רשאי להגיש לבית המשפט, תוך חמישה עשר יום מהיום שבו נמסר
לו העתק מכתב הערעור, תשובה מנומקת בארבעה העתקים.

תשובת המשיב

(ב) התשובה תיחתם ביד המשיב או בא כוחו.

(ג) הוגשה תשובת המשיב, יימסר למערער העתק ממנה.

8. כתב ערעורו שלא נתקיימה בו הוראה מהוראות תקנה 3 לא יתקבל על ידי משרד
הרישום של בית המשפט, אולם משקיבלו, לא יפסול אותו בית המשפט על יסוד אי-קיום
הוראה כאמור, אלא אם אין כתב הערעור מגלה כל שאלה משפטית שבמחלוקת, או אם ראה
בית המשפט שאין למשיב סעד בדרך של דחיית הדיון או של חיוב בהוצאות או בשתי
הדרכים כאחת ושעליו לפסול את כתב הערעור כדי למנוע עיוות הדין.

פסול כתב
הערעור

¹ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 185.

² ע"ר 1010, תוס' 1 כס' 1032, עמ' 115.

³ ע"ר 1030, תוס' 1 כס' 023, עמ' 233.

⁴ ע"ר תש"ח, תוס' א' כס' 7, עמ' 17.

9. משנמסר למשיב העתק מכתב הערעור, יקבע רשם בית המשפט (להלן — הרשם) מועד לשמיעת הערעור ויודיע על כך לבעלי הדין בהודעה מוקדמת של חמישה עשר יום לפחות.
10. יושב ראש ועדת הערעור יעביר לרשם, אם נדרש לעשות כן על ידי הרשם, את החלטת הועדה כשהיא חתומה על ידי חבריה, את פרוטוקול הדיונים לפני הועדה, כל כתב של בעלי הדין וכל מסמך אחר שהוגש לועדה בקשר לערעור שלפניה.
11. תובע שהגיש כתב ערעור לבית המשפט רשאי להתייצב לפניו הוא או בא כוחו ולטעון את טענותיו.
12. על איחוד ערעורים, על שמיעת הערעור, על ערעור שכנגד, ועל מתן פסק דין יחולו הוראות תקנות 304, 336 עד 340, 347 עד 352 לתקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938⁵, בשינויים המחוייבים לפי הענין.
13. בדיון בערעור לא ייזקק בית המשפט לכל שאלה שלא הוזכרה בכתב הערעור או לכל נימוק שלא הוזכר בתשובת המשיב, אלא אם כן הוא משוכנע ששמיעת השאלה או הנימוק הנוספים דרושה למען הצדק.
14. עד למתן פסק הדין בערעור רשאי המערער לחזור בו מערעורו על ידי מתן הודעה בכתב לבית המשפט ומסירת העתק ממנה למשיב; משעשה כן, בטל הערעור והמערער ישלם למשיב על פי בקשתו את ההוצאות שיקבע בית המשפט.
15. (א) ויתרו המערער בכתב הערעור והמשיב בתשובתו, אם הוגשה תשובה, על שמיעת טענותיהם, יעביר הרשם לבית המשפט את כתב הערעור עם המצורף אליו ואת התשובה, אם הוגשה, ובית המשפט ידון בערעור לפי החומר שבכתב ויתן פסק דין.
- (ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) רשאי בית המשפט להורות לרשם לקבוע מועד לשמיעת הערעור ואז יחולו תקנות אלה כאילו לא ויתרו בעלי הדין על שמיעת טענותיהם.
16. מסירת הודעות ומסמכים בערעור תיעשה לפי כללי המסירה שבחלק ד' לתקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938, ובלבד שכראיה למסירת העתק החלטת הועדה שנשלחה בדואר רשום לתובע ולממונה על פי הוראות סעיף 36 (ו) לחוק, תשמש הקבלה החוזרת של המכתב הרשום.
17. הוגש ערעור לועדת הערעור על החלטת נציב השירות וועדת הערעור נתנה החלטה שמערערים עליה לפני בית המשפט, ייקרא כל האמור בתקנות אלה לגבי הממונה כאילו הוא אמור לגבי נציב השירות.
18. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות המדינה (גימלאות) (ערעור בפני בית המשפט המחוזי), תשט"ז—1956".

פ.נ.ח.ס. רוזן
שר המשפטים

כ"ה באב תשט"ז (2 באוגוסט 1956)
(חמ 72063)

⁵ ע"ר 1038, תוס' 2 מ"ס 755, עמ' 95.

פקודת בתי המשפט (הוראות מעבר), תש"ח—1948

חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955

תקנות בדבר פטור ערעור על החלטת ועדת ערעור מאגרת בתי המשפט

בתוקף סמכותי לפי סעיף 22 לפקודת בתי המשפט, 1940 י, סעיף 10 (א) לפקודת בתי המשפט (הוראות מעבר), תש"ח—1948 י, וסעיף 37 (ג) לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955 י, אני מתקין תקנות אלה :

1. בפרט 23 (ב) לתוספת לתקנות בית המשפט (אגרות) (מס' 2), תשי"ג—1953 י, בסופו, יבוא פסוק זה :

„ בעד ערעור על החלטת ועדת ערעור על-פי חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955 — לא תיגבה אגרה.”

2. תחילת תקנות אלה היא ביום תחילת תקנות שירות המדינה (גימלאות) (ערעור בפני בית המשפט המחוזי), תשט"ו—1956 י.

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בית המשפט (אגרות) (מס' 2) (תיקון מס' 4), תשט"ו—1956.”

פ נ ח ס ר ו ז ן
שר המשפטים

כ"ה באב תשט"ז (2 באוגוסט 1956)
(חמ 70030)

- ¹ ע"ר 1040, חוס' 1 מס' 1032, עמ' 115.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 7, עמ' 17.
³ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 133.
⁴ ק"ח 336, תשי"ג, עמ' 644.
⁵ ק"ח 627, תשט"ו, עמ' 1122.

חוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה, תשי"א—1951

תקנות בדבר שווי מוגדל של נכסים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-32 לחוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה, תשי"א—1951 י, אני מתקין תקנות אלה :

1. שווי של נכס לענין סעיף 5 לחוק יהיה 90% מן הסכום שהיה מתקבל בעדו בשוק במכירה מרצון ביום מסירת ההצהרה.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה (שווי מוגדל של נכסים), תשט"ז—1956.”

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

י"ח באב תשט"ז (26 ביולי 1956)
(חמ 720003)

¹ ס"ח 68, תשי"א, עמ' 44; ס"ח 200, תשט"ו, עמ' 41.

חוק יהב המגן, תשט"ז — 1956

תקנות בדבר הצהרות על הכנסה בשנת 1953

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 13 (א) ו-51 לחוק יהב המגן, תשט"ז—1956¹, ובהת-
"יעצות עם המועצה, אני מתקין תקנות אלה :

1. מי שהוא עצמאי בשנת 1956 והיה שכיר בשנת 1953 יגיש למנהל, תוך ארבעת עשר יום מיום פרסום תקנות אלה ברשומות, הצהרה על הכנסתו בשנת 1953 בטופס שיוורה המנהל.
2. בהצהרה יפורטו —
 - (1) ההכנסה ממשכורת בשנת 1953 ;
 - (2) שם המעביד ומענו ;
 - (3) ההכנסה בשנת 1953 שאינה ממשכורת ;
 - (4) סך כל ההכנסות.
3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות יהב המגן (הצהרה על הכנסה בשנת 1953), תשט"ז — השם 1956".

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ב באב תשט"ז (30 ביולי 1956)
(חמ 722801)

¹ ס"ח 202, תשט"ז, עמ' 56.

חוק יהב המגן, תשט"ז — 1956

תקנות בדבר המועד והאופן לתשלום יהב המגן על מכוניות פרטיות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 41 (ג) ו-51 לחוק יהב המגן, תשט"ז—1956¹, ובהת-
"יעצות עם המועצה, אני מתקין תקנות אלה :

1. יהב המגן בעד מכונית פרטית המוחזקת בתקופה הקובעת, ישולם בשני שיעורים שווים : הראשון עד יום כ"ו בחשון תשי"ז (31 באוקטובר 1956), והשני עד יום כ"ז באדר א' תשי"ז (28 בפברואר 1957).
2. על אף האמור בתקנה 1 ישולם סכום יהב המגן בשלמותו —
 - (1) אם הועברה הבעלות על מכונית פרטית בתקופה הקובעת — לפני ההעברה ;
 - (2) אם נרכשה מכונית פרטית לאחר כ"ו בחשון תשי"ז (31 באוקטובר 1956) ולפני תום התקופה הקובעת — במועד מתן הרשיון להחזקת המכונית (להלן — הרשיון) על פי פקודת התעבורה².
3. יהב המגן ישולם במשרד רשות הרישוי בו ניתן הרשיון ; בשעת התשלום יסומן הרשיון בבול יהב המגן.
4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות יהב המגן (מכוניות פרטיות), תשט"ז—1956".

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ד באב תשט"ז (1 באוגוסט 1956)
(חמ 722800)

¹ ס"ח 202, תשט"ז, עמ' 56.

² תיקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר אגרות על יבוא ויצוא תוצרת בהמות

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי חשלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:
1. במקום התוספת לתקנות תוצרת בהמות (אימפורט ואקספורט)³, תבוא תוספת זו:

התוספת התוספת

„התוספת

(תקנה 14)

בעד כל משלוח
פרוטות

עורות או חלקי בהמות —

(א) שהובאו מחוץ לארץ —

(1) המצויידיים בתעודה

(2) שאינם מצויידיים בתעודה

(ב) הנשלחים לחוץ לארץ

5000

10000

3000.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות תוצרת בהמות (אימפורט ואקספורט) (תיקון), תשט"ז—1956“.

השם

ק ד י ש ל ו ז

שר החקלאות

ט"ז באב תשט"ז (24 ביולי 1956)

(חמ 73390)

¹ ע"ר 1045, חוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1605.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),

תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

הגדרות

„אגרות חוב“ — הסדרה התשיעית של אגרות החוב המוצאות על ידי „רסקו“ חברה להתיישבות חקלאית ועירונית בע"מ בסך כולל של מיליון לירות, נושאות ריבית של 6% לשנה, עומדות לפדיון בשנים 1958—1964, ושליסילוקן ערבו הסוכנות היהודית לא"י וקרן היסוד — המגבית המאוחדת לישראל.

2. הכנסה מריבית המשתלמת על אגרות החוב תהא פטורה מתשלום מס, חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 31 (7) לפקודת מס הכנסה, 1947².

פטור
ממס הכנסה

3. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 3), תשט"ז—1956“.

השם

ל ו י א ש כ ו ל

שר האוצר

כ"ט באב תשט"ז (6 באוגוסט 1956)

(חמ 72650)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ע"ר 1047, חוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937 חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט — 1949

צן בדבר שינויים בתעריף המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937,¹ והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² וסעיף 1 לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949,³ אני מצווה לאמור:

1. בתוספת⁴ לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, אחרי פרט 770 ג⁵ — יווסף פרט זה: "770 — פרי קול שנתמלאו בהם כל התנאים האלה:

- (1) הם מוקלטים;
- (2) הוחזרו לשולחם תוך שלושה חדשים מיום שחרורם מהמכס;
- (3) הוכח כי השולח או המקבל הוא חבר במועדון בין-לאומי לחובבי הקלטה. המנהל רשאי לדרוש ערובה שתנאי פרט זה יתמלאו."

2. לצו זה ייקרא "צו תעריף המכס והפטור (מס' 31), תשט"ז—1956".

השם

ל ו י א ש כ ו ל
שר האוצר

י"ז באב תשט"ז (25 ביולי 1956)
(חמ 72801)

- ¹ ע"ר 1087, תוס' 1 מס' 714, עמ' 183.
- ² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- ³ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.
- ⁴ ק"ת 447, תשי"ד, עמ' 764.
- ⁵ ק"ת 483, תשט"ו, עמ' 131.

חוק מילווה חובה, תשי"ג — 1953

אכרזה בדבר שווים של חדרים בירושלים שאינם משמשים חנויות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 (ב) לחוק מילווה חובה, תשי"ג—1953,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מכריז לאמור:

1. בתוספת השניה לאכרזה מילווה חובה (שווי של חדר שאינו משמש חנות) (ירושלים), תשט"ו—1955² —

תיקון התוספת השניה

(1) מתחת לכותרות "רחוב" "גוש" "מספר" "חלקה" ו"אחוז" יימחקו המלים והמספרים המפורטים להלן:

רחוב	גוש	מספר	חלקה	אחוז
ארלוזורוב		18		150
בלפור		10		150
ב. מטודלה		24		150
סולד		9		150
עזה		8		150
שטראוס	30065		107	150

- ¹ ס"ח 123, תשי"ג, עמ' 70.
- ² ק"ת 516, תשט"ו, עמ' 880.

(2) מתחת לכותרת „אחוז“ שלצד הרחוב, השכונה, הגוש, המספר והחלקה המפורטים להלן, במקום „150“ יבוא „125“:

חלקה	מספר	נוש	שכונה	רחוב
	3			ברטנורא
2/39, 1/39, 3/39		30042	גן רחביה	
	4			ב. מטודלה
	44			רמב"ן
40		30043		שמואל הנגיד

2. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה מילוה חובה (שווי של חדר שאינו משמש חנות) (ירושלים) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956“.

השם

לוי אשכול
שר האוצר

י"ח באב תשט"ז (26 ביולי 1956)
(חם 721808)

חוק מילוה חובה, תשי"ג—1953

אכרזה בדבר שוויים של חדרים בתל אביב-יפו שאינם משמשים חנויות בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 (ב) לחוק מילוה חובה, תשי"ג—1953, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מכריז לאמור:

1. בתוספת השניה לאכרזה מילוה חובה (שווי של חדר שאינו משמש חנות) (תל אביב-יפו), תשי"ד—1954² (להלן — האכרזה העיקרית) —

תיקון התוספת השניה

(1) מתחת לכותרות „רחוב“ „מספר“ ו„אחוז“ יימחקו המלים והמספרים המפורטים להלן:

אחוז	מספר	רחוב
125	30	בן-נון
125	7	גור
125	25.10	זמנהוף
125	13	ח"ן שדרות
125	8	עמנואל שדרות

(2) מתחת לכותרת „אחוז“ שלצד הרחובות והמספרים המפורטים להלן, במקום „150“ יבוא „125“:

מספר	רחוב
35	גורדון
19	הירשנברג
31	הנביאים
24	מאזה

¹ ס"ח 123, תשי"ב, עמ' 70.
² ק"ת 422, תשי"ד, עמ' 400.

2. בתוספת השלישית לאכרזה העיקרית —

- (1) מתחת לכותרות "רחוב", "מספר" ו"אחוז" יימחק "פרנקפורט" "5" "200".
(2) מתחת לכותרת "אחוז" שלצד "הרמן כהן 11", במקום "200" יבוא "175".

3. לאכרזה זו ייקרא "אכרזה מילווה חובה (שוויי של חדר שאינו משמש חנות) (תל אביב-יפו) (תיקון מס' 3), תשט"ז—1956".

לוי אשכול
שר האוצר

י"ח באב תשט"ז (26 ביולי 1956)
(חמ 721302)

חוק מילווה חובה, תשי"ג—1953

אכרזה בדבר שוויים של חדרים כנתניה שאינם משמשים חנויות
בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 (ב) לחוק מילווה חובה, תשי"ג—1953, ובאישור ועדת
הכספים של הכנסת, אני מכריז לאמור:

תיקון התוספת
השנייה

1. בתוספת השניה לאכרזה מילווה חובה (שוויי של חדר שאינו משמש חנות) (נתניה),
תשי"ד—1954, מתחת לכותרות "רחוב", "מספר או שם" ו"אחוז" יימחק "בילינסון" "17"
"200".

2. לאכרזה זו ייקרא "אכרזה מילווה חובה (שוויי של חדר שאינו משמש חנות) (נתניה)
(תיקון מס' 2), תשט"ז—1956".

לוי אשכול
שר האוצר

י"ח באב תשט"ז (26 ביולי 1956)
(חמ 721302)

¹ ס"ח 123, תשי"ג, עמ' 70.
² ק"ת 466, תשי"ד, עמ' 732.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר מועצות מקומיות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א)
ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 5 לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950, במקום סעיפים קטנים (ב)
ו-(ג) יבואו סעיפים קטנים אלה:

"(ב) הבחירות הראשונות למועצה יקוימו ביום שיקבע השר.
(ג) הבחירות הבאות אחרי הבחירות הראשונות יקוימו כל ארבע שנים, אבל
שהשר יהיה רשאי, בנסיבות מיוחדות מצדיקות זאת, לדעתו, לקבוע למועצה פלוגית
מועד בחירות אחר."

2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 9), תשט"ז—1956".

ישראל ברייהודה
שר הפנים

כ"א באב תשט"ז (29 ביולי 1956)
(חמ 8011)

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לטבריה בדבר ניקוי בורות שופכין וכיבים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית טבריה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„בור שופכין“ — כל מקום קיבול המשמש או המיועד לשמש למקוה מי שופכין;
 „ביב“ — ביב המשמש לניקוז של לא יותר משני בנינים והעשוי להעברת מי הניקוז אל בור שופכין או אל רשת ביוב עירוני;

„נכסים“ — בנינים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;
 „בעל נכסים“ — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כמורשה, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין אם לאו, לרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה מעשר שנים;

„מחזיק“ — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם, בין כבעל בין כשוכר ובין בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„העיריה“ — עירית טבריה;

„המועצה“ — מועצת העיריה;

„ראש העיריה“ — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח“ — רופא עירוני, מנהל מחלקת התברואה העירונית או פקיד עירוני אחר שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של מפקח;

„ניקוי“ — כולל הרקת שופכין או הרקת סמך, גריפתם והטיפול בהם בכל דרך אחרת.

ניקוי בורות
שופכין וכיבים

2. לא ינקה אדם, פרט למפקח, בור שופכין או ביב בתחום העיריה, אלא לפי היתר בכתב מאת ראש העיריה.

סמכויות המפקח

3. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל מקום בתחום העיריה שבו נמצא בור שופכין או ביב על מנת לערוך בקורת או לבצע את העבודות שהוא מוסמך לעשותן לפי חוק עזר זה.
 (ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע בעדו מלבצע את סמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
 (ג) החלטת המפקח שבור שופכין או ביב טעונים ניקוי — היא סופית.

אגרות ניקוי

4. (א) (1) בעד ניקוי בור שופכין ישלם בעל הנכסים שבהם נמצא בור השופכין אגרה למועצה כמפורט בפרט 1 לתוספת.

(2) בעד ניקוי ביב ישלם המחזיק בנכסים שבהם נמצא הביב אגרה למועצה כמפורט בפרט 2 לתוספת.

(ב) האגרה תשולם תוך ארבעה עשר יום מיום שנמסרה לידי החייב בה דרישה לכך בכתב מאת ראש העיריה.

5. ראש העיריה רשאי לדרוש לפני התחלת עבודת הניקוי פקדון על חשבון אגרת הניקוי.

פקדון

¹ ע"ר 10034, תוס' 1 מס' 114, עמ' 1.

6. (א) מסירת הדרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין אם במסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או שנמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או שנשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או בנכסים שאליהם מתייחסת הדרישה, או שנתפרסמה באחד העיתונים הנפוצים בתחום העיריה.

(ב) דרישה שיש למסרה לפי חוק עזר זה לבעל נכסים או למחזיק בהם, והיא מוענה אליהם בתואר "הבעל" או "המחזיק" של אותם הנכסים, ללא כל שם או תואר נוסף, יראו אותה כאילו מוענה כהלכה.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות.

8. חוק עזר לטבריה (ניקוי בורות שופכין), תשי"ב—1952² — בטל.

9. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לטבריה (ניקוי בורות שופכין וביבים), תשט"ז—1956".

תוספת

לירות

1.500

3.—

1. אגרה לפי סעיף 4 (א) (1) —

לכל מטר מעוקב של שופכין

2. אגרה לפי סעיף 4 (א) (2) — לכל ניקוי

מ. צ. ח.

ראש עיריית טבריה

נתאשר.

ח' באב תשט"ז (16 ביולי 1956)

(חמ 876002)

ישראל בריהודה

שר הפנים

² ק"ת 287, תשי"ב, עמ' 423.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למגדיל בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית מגדיל חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

"מפעל מים" — בארות, מבנים ומיתקנים המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, למעט רשת מים פרטית;

"רשת מים פרטית" — אבזרים או מכשירים אחרים, למעט מונה, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לנכס;

"אבזרים" — ברזים, צינורות, שסתומים, בריכות, מנהרות, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;

"מונה" — המכשיר שהותקן ברשת מים פרטית לשם קביעת כמות המים המסופקים לנכס;

"נכס" — בנין או קרקע תפוסה או בלתי תפוסה שבאזור שיפוט של המועצה;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„מנהל“ — מנהל מחלקת המים של המועצה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, וכל מי שקיבל רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו, בהתאם לסעיף 2 ;

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת מים פרטית, בכולה או במקצתה ;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה על ידי ראש המועצה ;

„המועצה“ — המועצה המקומית מגדיל ;

„רשיון שרברב“ — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות של רשת מים פרטית.

2. (א) לא יקים אדם באזור שיפוטה של המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ג) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) הוראת סעיף קטן (ג) לא תחול על באר המשמשת לאספקת מים עצמית במשק חקלאי.

3. (א) לא יחבר אדם רשת פרטית למפעל מים אלא אם הוא מנהל.

(ב) בעל הנכס המעוניין בחיבור רשת מים פרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס למועצה :

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

4. (א) לא יתקין אדם רשת מים פרטית, לא ישנה רשת מים פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרטן לצורך התיקונים הדרושים להעברת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת מים פרטית, לחיקונה, או לשינויה אלא באזורים שמידתם וסוגם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האזורים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ב) באזורים אחרים.

5. בעל הנכס, פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת מים פרטית מחוברת למפעל מים, הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישתתף בהוצאות הנחת הצינור בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מונה עם אבזרים, לפי דרישות המנהל, לשם התקנתו על ידי המנהל, והצרכן חייב למלא אחרי הדרישה כאמור תוך ששים יום. לא מילא הצרכן אחרי הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מונה לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של המונה והאבזרים, בהתאם לחשבון.

(ב) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שהמונה שבחוקתו אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שהמונה ייבדק על ידי המנהל.

הקמת מפעל מים והפעלתו

חיבור מפעל מים

רשת פרטית

השתתפות בהוצאות הנחת צינור מים

התקנת מונה

- (ג) לא פעל המונה כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שיקבע אותה לפי התצרוכת הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה.
- (ד) הצרכן ישא בהוצאות בדיקתו או תיקונו של המונה, מלבד אם נגרם הצורך לתיקון באשמתו של פקיד המועצה או פועליה בשעת מילוי תפקידיהם.
- (ה) בעד התקנת המונה ובדיקתו ישלם הצרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע לו בפרט (א) לחלק ב' של התוספת, אולם אם המנהל התקין מונה ישלם המחזיק כאמור אגרה בשיעור שנקבע לו בפרט (ב) לחלק ב' של התוספת.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.
8. (א) מנהל רשאי באישור המועצה ושר הפנים להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.
- (ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יבוכרו תנאי החוזה.
9. המנהל רשאי באישור המועצה לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון עד ארבעים לירות להבטחת תשלום אגרת המים.
10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מונה, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.
- (ב) בעד אספקת מים לצורך בניה תשולם האגרה עם מתן הרשיון לאותה בניה; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק שלא יעלה על 80% מהאגרה ששולמה כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.
- (ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.
11. הוראות הסעיפים 7 ו-9 לא יחולו על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אומנות, או ספורט, וכן לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.
12. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי הוראות חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, יתרה בו המנהל בכתב.
- (ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום חמישה ימים מיום קבלת ההתראה על ידי הצרכן, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו ובין יתר חלקי רשת המים הפרטית או מפעל המים.
- (ג) החיבור שנתק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש, אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.
13. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך בתיקונים במפעל המים או ברשת המים הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך, לנתק, לעכב, או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.
- (ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

- רשות כניסה 14. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00, ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —
- (1) לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום, וכיוצא בהם ;
- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה, או זיהום של מים, או לכרר את כמות המים שסופקה לצרכן.
- (ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
- השימוש במים 15. (א) לא יבזבז אדם ולא יניח לאחר לבזבז מים שברשותו.
- (ב) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.
- (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת המים.
- מכירת מים 16. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 13, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- חירום: חיבור שנותק 17. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- (ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
- שמירה מפני הזיהום 18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.
- דרישת תיקונים 19. (א) ראש המועצה רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.
- (ב) צרכן או בעל רשת פרטית שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית, הכל לפי הענין.
- רשיון 20. (א) לא יתקין אדם אבזרים של רשת פרטית אם התיקון נוגע למונה, לא יבצע בהם שינוי או תיקון אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.
- (ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.
- (ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.
- (ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.
- (ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע לו בתוספת.
- (ו) שרברב המעוניין בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצג במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א), (ב), 14 (ב), 15 (א), (ב), ענשים (ג), 16, 17 (א), 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס עשרים לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדין.

23. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למגדיאל (אספקת מים), תשט"ז—1956".

תוספת

חלק א'

שיעור האגרה
בלירות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ג)) לשנה —
מפעל מים המוכר עד —

100.—	100.000 ממ"ע מים
200.—	100.001 עד 500.000 ממ"ע
500.—	500.001 עד 1.000.000 ממ"ע
750.—	1.000.001 עד 1.500.000 ממ"ע
1000.—	1.500.001 ממ"ע ומעלה

2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1)) —
לבנין שיש בו —

25.—	עד 2 חדרים
50.—	3 חדרים ומעלה
50.—	לנכס אחר

3. השתתפות בהוצאות הנחת צינורות (סעיף 5) —

0.100	לכל ממ"ר משטח הנכס
0.240	ונוסף לכך — לכל ממ"ע מנפח הבנין

4. אגרת התקנת מונה (סעיף 6 (ה)) —

5. אגרת בדיקת מונה (סעיף 6 (ה)) —

6. אגרת חידוש החיבור (סעיף 12 (ג)) —

7. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

חלק ב'

אגרת מים (סעיף 7 (א))

(א) במקום שלא הותקן מונה —

(1) לשימוש ביתי ולשימוש בתי עסק — לחודש —

בבנין —

לדירה או עסק של —

1.300	חדר אחד
1.500	2 חדרים
2.—	3 חדרים
0.600	לכל חדר נוסף

בצריף —

לדירה או עסק של —

1.—	חדר אחד
1.200	2 חדרים
1.500	3 חדרים
0.500	לכל חדר נוסף

(2) להשקאה — לחודש —

לקרקע מעובדת ששטחה —

1.450	עד חצי דונם
2.200	למעלה מחצי דונם עד דונם אחד
0.800	לכל חצי דונם נוסף

(3) בניה —

לכל ממ"ר בנין בקומה —

0.250	א'
0.300	ב'

(ב) במקום שהותקן מונה :

(1) שימוש ביתי — לחודש —

לכל ממ"ע מים —

0.040	מ"5 הממ"ע הראשונים שהשתמשו בהם — בחודש
0.060	שלמעלה מ"5 הממ"ע הראשונים שהשתמשו בהם — בחודש

(2) לשימוש תעשייתי — לכל ממ"ע מים

(3) לשימוש חקלאי — לכל ממ"ע מים

צ ב י ז מ ר

נחאשר.

ראש המועצה המקומית מגדיאל

י"ט בתמוז תשט"ז (28 ביוני 1956)

(חם 830103)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה

שר הפנים

תיקון טעות

בצו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 6), תשט"ז—1956, שנתפרסם בקובץ

התקנות 619, תשט"ז, עמ' 1000, בקטע "חלקות": "במקום "11360" צ"ל "11560".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).